

РЕШЕНИЕ

№ 507

гр. Благоевград, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело №
20231210100468 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, депозирана от „Вили ЛМ“ ЕООД с ЕИК 200546108, със седалище и адрес на управление. Б..... представлявано от управителя Л.И..... М....., чрез адвокат И. К.Д....-Н..., с адрес на кантора: Б....., имейл: ilianadimova@abv.bg, против „ЛОГИСТИКА ИЛИЕВ СД 84“ ЕООД с ЕИК 206752129, със седалище и адрес на управление: с. Д....., Община И.....Област П.....ул. „А..... представлявано от управителя А.....Л.....А..... с която са предявени обективно и кумулативно съединени искове с правно основание чл. 367 и сл. от ТЗ, във връзка с чл. 288 от ТЗ, във връзка с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. с Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/ и чл. 86 от ЗЗД.

Иска се от съда да постанови решение, по силата на което да осъди ответното дружество „ЛОГИСТИКА ИЛИЕВ СД 84“ ЕООД с ЕИК 206752129, със седалище и адрес на управление: с. Д..... представлявано от управителя А.... Л.... А.....да заплати на ищеца „Вили ЛМ“ ЕООД с ЕИК 200546108, със седалище и адрес на управление: Б..... представлявано от управителя Л..... И..... М., дължимата по Фактура № 11666/14.03.2022г. сума в размер на 2100.00лв. /две хиляди и сто лева/, издадена от „Вили ЛМ“ ЕООД за извършена международна транспортна услуга, ведно със сумата от 200.09 лв. /двеста лева и девет стотинки/, представляваща лихва за забава по Фактура № 11666/14.03.2022г. от датата на изпадане на ответното дружество в забава- 28.03.2022г. до 05.03.2023г. /датата преди тази- на подаване на исковата молба/, ведно със законната лихва върху главницата от 06.03.2023г. /датата на предявяване на иска/ до датата на изплащане на вземането.

На основание чл.127, ал.4 от ГПК е посочена банкова сметка, по която дължимата сума може да бъде преведена на ищеца, а именно: Банкова сметка с IBAN:....., открита в ОББ АД, с титуляр „Вили ЛМ“ ЕООД с ЕИК 200546108.

Направено е искане да бъдат присъдени и сторените в производството разноски.

Твърди се в исковата молба, че в изпълнение на подадена от ответното дружество Заявка-договор за автомобилен превоз на товари от 07.03.2022г., „Вили ЛМ“ ЕООД е извършил като превозвач международен превоз с дата на товарене 09.03.2022г. от товарен пункт в гр.С..... Р. Б....., на стока: антимел, с бруто тегло 1920 кг., мелозим, с бруто тегло 17 280кг. и капачки гуист оф с бруто тегло 2025кг., разтоварена в срок на 11.03.2022г. в гр.М....Г...,

съгласно договореното: по ЧМР.

Посочва се, че видно и от съставената на датата на товарене Международна товарителница /CMR/, транспортът бил извършен със заявената товарна композиция с държавни рег.№..... при всички условия на договореното със Заявката-договор, като стоката била приета от товарополучателя „Аркадики Мелисокомиа“ Публично акционерно дружество, който е положил своя подпис и печат, без забележки. Твърди се, че превозвачът е изпълнил превоза и стоките са получени и приети без забележки.

Посочва се, че съгласно процесната Заявка - договор за транспортната услуга между двете страни било договорено възнаграждение от 1750лв. /без ДДС/, платимо от ответното дружество по банков път 10 дни след получаване на оригинално ЧМР и фактура.

Твърди се, че след извършване на възложения международен превоз на товара „Вили ЛМ“ ЕООД издал Фактура № 11666/14.03.2022г., за дължимото от възложителя възнаграждение за транспортна услуга от 1750лв. /хиляда седемстотин и петдесет лева/ с начислен ДДС в размер на 350.00лв. /триста и петдесет лева/ или общо в размер на 2100.00лв. /две хиляди и сто лева/. Твърди се, че Фактурата, заедно с оригиналното ЧМР, била изпратена чрез „Български пощи“ на посочения в Заявката-договор адрес за кореспонденция: гр. П..... и видно от Известието за доставяне /ИД PS 2702 004X3Q M/, която управителят на ответното дружество -А.... А.... лично е получил на 17.03.2022г.

Твърди се, че е налице облигационно правоотношение между „Вили ЛМ“ ЕООД и ответното дружество, като ищецът е изпълнил задълженията си по договора, за което му се дължи сумата, посочена в представената заявка- договор и издадената фактура, представляваща цената на извършената услуга.

Твърди се, че въпреки многократните покани към ответното дружество, включително и отправени по имейл, до настоящия момент не е постъпило никакво плащане за погасяване на дължимата сума, поради което ищецът бил принуден да се обърне за съдействие и до Спедитор НЕТ ООД- гр.С..., но без резултат.

Твърди се, че тъй като е налице неизпълнение на парично задължение, съгласно чл.86 от ЗЗД, ответното дружество дължи на ищеца и обезщетение за забава върху посочената в процесната фактура сума в размер на законната лихва от деня на забавата, като се посочва, че в чл. 372, ал. 1 ТЗ е предвидено, че превозното възнаграждение се плаща от товародателя на датата на сключване на договора, освен ако не е уговорено друго, като в случая е уговорен срок за плащане 10 дни след представяне на документи. Твърди се, че на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД, длъжникът ще изпадне в забава след изтичането на определения срок за изпълнение. Твърди се, че ответното дружество е получило фактурата за извършения превоз на 17.03.2022г., като десетдневният срок е изтекъл на 27.03.2022 г. Сочи се, че от 28.03.2022г. е изпаднало в забава, като обезщетението за забава в размер на законната лихва за периода от 28.03.2022 г. до 05.03.2023г.- датата преди подаване на исковата молба, възлиза на 200.09 лв. /двеста лева и девет стотинки/, т.е. за периода от 28.03.2022г. до 05.03.2023г. дължимото обезщетение за забава върху неизплатената сума от 2100лв. е в размер на 200.09 лв. /двеста лева и девет стотинки/.

Предвид обстоятелството, че до момента ответното дружество все още не е изплатило дължимата сума, се твърди, че за ищеца възниква правен интерес от предявяване на настоящите кумулативно обективно съединени осъдителни икове, които се считат за доказани по основание и по размер и се иска да бъдат уважени.

Към исковата молба са представени писмени документи.

С разпореждане № 490/15.03.2023 г. съдията докладчик след като е извършил проверка за редовност на поправената исковата молба /чл. 129 от ГПК/ и допустимост на предявените с нея икове, в съответствие с чл. 130 от ГПК, на основание чл. 131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят до ответника с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл. 131, ал. 2 от ГПК.

Изпратеното съобщение е връчено на ответното дружество на 09.04.2023 г. чрез

управителя.

В указания от съда едномесечен срок не е депозиран писмен отговор.

С определение № 864/29.05.2023г. на основание чл. 140, ал. 1, ал. 3 от ГПК делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклада по делото и ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно решаване на спора.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, не се явява законния представител, представлява се от адвокат Димова-Николова, която поддържа депозираната искова молба. Ангажира писмени доказателства във връзка с образуваното изпълнително дело и сторените в същото разноски. Прави се искане за уважаване на предявения иск чрез постановяване на неприсъствено решение и присъждане на разноските. Представен е и списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание ответното дружество, редовно призовано, не се явява представител.

Съдът, след като прецени твърденията на ищеца и събраните по делото доказателства, намира че са налице условията за постановяване на неприсъствено решение по реда на чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 238, ал. 1 от ГПК.П

Съгласно разпоредбата на чл. 238, ал.1 от ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. В настоящия случай ищеца, чрез пълномощника си в съдебно заседание е направил искане за постановяване на неприсъствено решение по реда на чл.238 от ГПК при наличие на посочените предпоставки.

Нормата на чл. 239, ал.1 от ГПК, предвижда, че съдът постановява неприсъствено решение, когато: 1. на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание; 2. искът вероятно е основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства или вероятно е неоснователен с оглед на направените възражения и подкрепящите ги доказателства.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира, че са налице условията за уважаване на предявените искове чрез постановяване на неприсъствено решение по спора по реда на чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 238, ал. 1 от ГПК.

Аргументите в тази насока са следните:

В първото по делото съдебно заседание ищецът, чрез пълномощник е направило искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника по делото. Съдът след като констатира, че ответникът не е представил отговор на исковата молба в дадения едномесечен - преклузивен срок, не се е явил законен или процесуален представител в първото по делото съдебно заседание, а също и не е направил искане делото да се разгледа в негово отсъствие, намира че са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки съгласно чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал.1, т. 1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение. В срока за отговор по реда на чл.131 от ГПК ответникът не е представил такъв, като последиците за това са му били изрично съобщени с нарочно съобщение редовно връчено на 09.04.2023г. - арг. на чл. 239, ал. 1, т. 1 от ГПК, същият не се е явил в първото по делото съдебно заседание, проведено на 28.06.2023г., въпреки редовното си призоваване, а също и не е направил искане пред съда делото да бъде разгледано в негово отсъствие - арг. чл. 238, ал. 1 от ГПК. Предвид изложеното по-горе, съдът намира, че така предявеният иск от ищеца се явява и вероятно основателен, с оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства към нея - арг. чл.239, ал. 1, т.2 от ГПК, а именно: Заявка-договор за автомобилен превоз на товари от дата на товарене 09.03.2022 година, Международна товарителница от дата 09.03.2022 година, ведно с превод на български език, Фактура №0000011666/14.03.2022 година, Известие за доставяне от дата 17.03.2022 година, Писмо по имейл адрес от дата 19.04.2022 година, Жалба от Л....И.... М.... от дата 19.04.2022 година, Изчисление от интернет калкулатор за периода от 28.03.2022

година до 05.03.2023 година, Актуално състояние от дата 06.03.2023 година за ищцовото дружество „Вили ЛМ“ ЕООД, Актуално състояние от дата 06.03.2023 година за ответното дружество „Логистика Илиев СД 84“ ЕООД, молба от „Вили ЛМ“ ЕООД с №598/16.03.2023 година, молба от „Вили ЛМ“ ЕООД с №608/17.03.2023 година, копие на фактура № 0000014222/16.03.2023 година, Сметка №*****/16.03.2023 година, Сметка №0000002318/16.03.2023 година, Преводно нареждане от дата 15.03.2023 година – 2 броя, четливо копие на товарителница от дата 09.03.2022 година, поради което следва да бъде осъден ответника да заплати на ищеца дължимата по Фактура № 11666/14.03.2022г. сума в размер на 2100.00лв. /две хиляди и сто лева/, издадена от „Вили ЛМ“ ЕООД за извършена международна транспортна услуга, ведно със сумата от 200.09 лв. /двеста лева и девет стотинки/, представляваща лихва за забава по Фактура № 11666/14.03.2022г. от датата на изпадане на ответното дружество в забава- 28.03.2022г. до 05.03.2023г. /датата преди тази- на подаване на исковата молба/, ведно със законната лихва върху главницата от 06.03.2023г. /датата на предявяване на иска/ до датата на изплащане на вземането.

От страна на ищцовото дружество е сторено искане за присъждане на разноски, както по исковото производство, така и разноските по допускане и налагане на обезпечение.

Видно от данните по делото ищецът е сторил разноски в исковото производство в размер на 134,00 лв. - държавна такса за образуване на исковото производство; 530, 00 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал.1 от ГПК с оглед направеното искане на ищеца, ответната страна дължи.

Що се касае до останалите претендирани от ищеца разноски сумата в размер на 74,60 лева - държавна такса за образуване на изпълнително дело и налагане на заповед по изпълнително дело № 39/2023 година, по описа на ЧСИ П....Д.... и сумата от 200,00 лева - адвокатски хонорар за образуване и водене на изпълнителното производство, съдът намира същите за неоснователни. Ищецът претендира като сторени в производството по обезпечение /такси и възнаграждения в производството по изпълнение на издадената от съда обезпечителна заповед/, но те не подлежат на присъждане в настоящия процес. Те не са сторени във връзка със заявеното искане по допускане на обезпечение, а във връзка с неговото изпълнение, поради което те следва да бъдат събрани чрез съдебния изпълнител в каквато насока е налице непротиворечива практика на ВКС, обективизирана в определение № 845/05.12.2011 г.по ч. т. д. № 648/2011 г. на I ТО; определение № 876/02.12.2014 г. на ВКС по ч. т. д. № 3490/2014 г. отново на I ТО, преповторени в определение № 336/21.07.2016 г. по ч. т. д. № 874/2016 г. на I ТО.

С оглед приетото от съда на ищеца се следват единствено разноски за исковото производство в общ размер на 664,00 лева.

По отношение на претендираните от ищеца разноски в размер на 5,00 лева – заплатена ДТ за издаване на обезпечителна заповед, съдът намира, че същите не се дължат, тъй като съдът не е осъдил ищецът да ги заплаща.

Водим от горното и на основание чл.239, ал.1 вр. с чл.238, ал.1 от ГПК и чл. 78, ал. 1 от ГПК, при условията на неприсъствено решение, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЛОГИСТИКА ИЛИЕВ СД 84“ ЕООД с ЕИК 206752129, със седалище и адрес на управление: с. Д...представлявано от управителя А... Л....А... ДА ЗАПЛАТИ на „Вили ЛМ“ ЕООД с ЕИК 200546108, със седалище и адрес на управление. Б.....представлявано от управителя Л.... И... М.... чрез адвокат И. К.Д.....-Н..... с адрес на кантора: Б.....дължимата по Фактура № 11666/14.03.2022г. сума в размер на 2100.00лв. /две хиляди и сто лева/, издадена от „Вили ЛМ“ ЕООД за извършена международна транспортна услуга, както и сумата от 200.09 лв. /двеста лева и девет стотинки/, представляваща лихва за забава по Фактура № 11666/14.03.2022г. от датата на изпадане на ответното дружество в забава- 28.03.2022г. до 05.03.2023г. /датата преди тази- на подаване на исковата молба/,

ведно със законната лихва върху главницата от 2100, 00 лв. считано от 06.03.2023г. /датата на предявяване на иска/ до датата на изплащане на вземането.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ОСЪЖДА „ЛОГИСТИКА ИЛИЕВ СД 84“ ЕООД с ЕИК 206752129, със седалище и адрес на управление: с. Д.....представявано от управителя А.....Л..... А..... ДА ЗАПЛАТИ на „Вили ЛМ“ ЕООД с ЕИК 200546108, със седалище и адрес на управление. Б..... представявано от управителя Л.... И... М....чрез адвокат И. К.Д....-Н.... с адрес на кантора: Б..... сумата от 664,00 лв. /шестстотин шестдесет и четири лева/, представляваща сторени разноси в исковото производство.

Задълженията могат да бъдат платени по следната банкова сметка : IBAN:, открита в ОББ АД, с титуляр „Вили ЛМ“ ЕООД с ЕИК 200546108.

Решението е постановено при условията на неприсъствено такова, поради което и по аргумент на чл.239, ал.4 от ГПК не подлежи на обжалване.

По арг. на чл.240, ал.1 от ГПК неприсъственото решение да се съобщи на ответната страна.

Препис от решението да се връчи и на ищцовата страна.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____